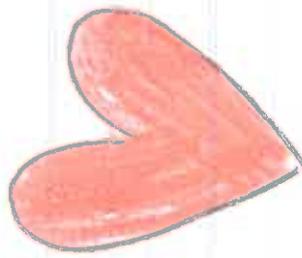
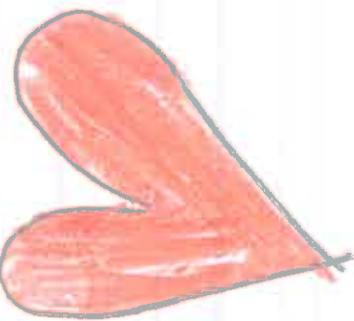

FINALISTA AREA

claudia

Quan hæfger jar totet lærcener millow.

FINALISTA Ar 8

Raquel

1º B

• Socio: Elena 2018

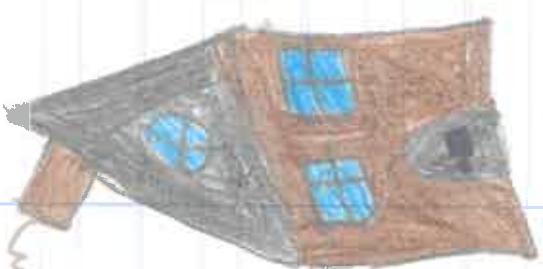
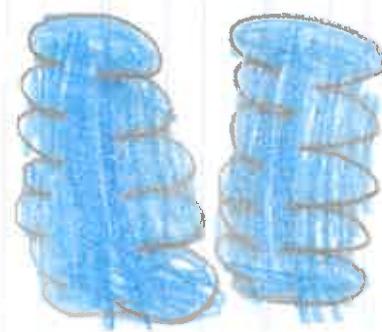
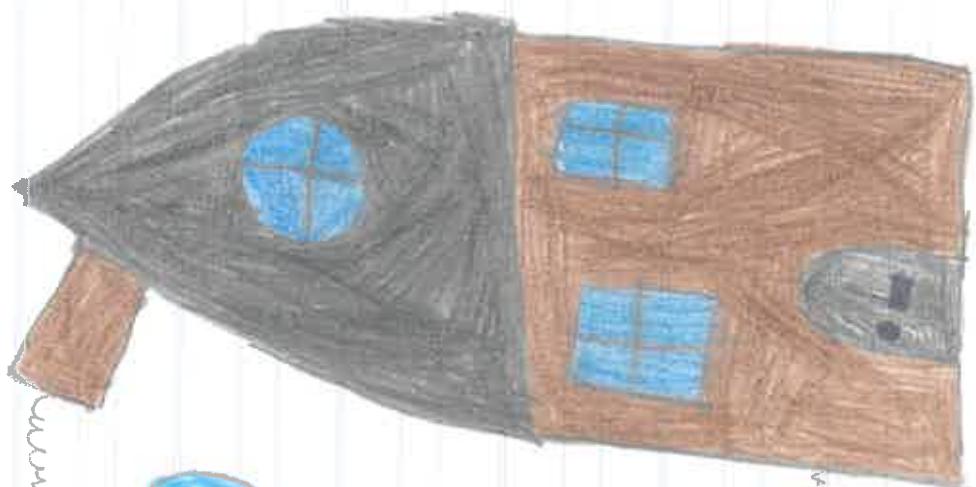
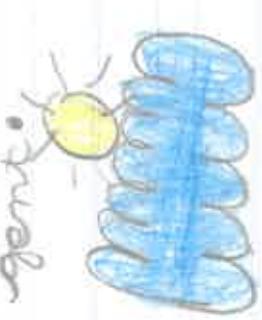
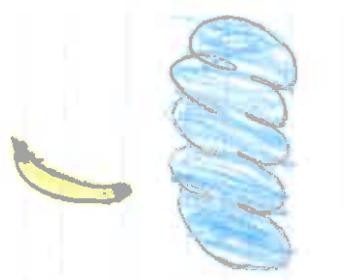
• Per acompañar el que nula mi lie
d'esforç en molt

GUANYADORA Mr A

Julia.

Jig nun enfarvar me ten ayuda a al gent.

Roger 6/4/18

L'ESFORÇ A LA SELVA

Hi havia una vegada. Un nen que es deia Roger. Que tenia por a moltes coses com als lleons, a les altures del drac i a la neu... Però un dia va dir - Ja m'hi ha prou amure, a la neu a vèncer les mides per no fer l'esforç de no plorar. Així va anar fins a la neu. De nit va veure, un riu. Va dir - El travessare. Va veure què l'aigua sortien bombolletes. Va veure un drac marí de tres caps. Va cridar - Auxili! Però va recordar la seva promesa va treure una nadella i va començar a donar-li cops. El drac enfadat. Va tira fuc. El Roger treure un ganivet i li va fer un tall. El drac va caure. El Roger el va ajudar i li va dir - Vol regirant b' mi. El drac li va dir - Vale - Venga home. Al camp d'un rato er van trobar, amb un lleó, al Roger li va dir et deixare para ni pujar aquell abre ell plegat per va pujar i vaçar el lleó també per en va caure el Roger, li va dir - Traidore al lleó l'atacava la garrada - No m'agredis. Jo te fet poca cosa - No pocs ja n'he fet un bon anna. El Roger.

Sense dòs. Per el va saber i junts van regalar
una escultura.

CATACRÍC

CATACRAC

AQUEST

CONTE

JA

A

EXPLOTAT

Àlvar Rodríguez

Diumenge 6 d'abril de 2018

L'edat de pedra.

Fa molt molt de temps que hi venia un nen a l'edat de pedra amb la bille. El nenes deia Rumpat i tenia 8 anys. Era el seu aniversari demà. Feia 9 anys i a partir de 9 anys començava a caçar. En Rumpat tenia moltes ganes de caçar, però sabia que es tindria que esforçar.

Això es va fer de nit i després de dia.

Era una alacarr a les 8 del matí com cada dia i va anar a buscar al seu pare. El seu pare l'estava esperant a la porta de la casa. Tenia una sorpresa per ell. La sorpresa, era fer el material per caçar. Li costava molt, però esforçant-se molt i amb l'ajuda del pare va arrosegut fer una llana i una pedra per tallar.

Ara anaven a caçar. Sabia que avia estat dura que esforçar-se més.

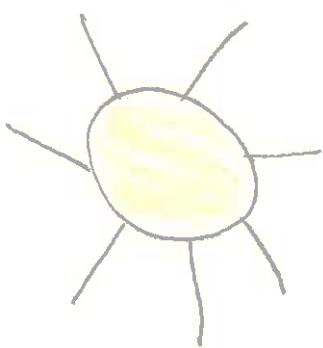
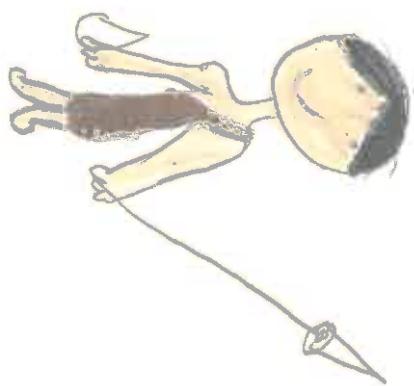
Van caçar: 1 mamut, 5 ratolins i 1 tigre.

Per dinar li van fer la seva sopa de mamut preferida.

Per supar li van fer tigre rebuscat.

Va ser el seu millor aniversari.

Vet aquí un gat i et aquí un gos aquest conta s'acaba

GUANYADOR 2n A

(2n A)

Andrea

Alba 2n A

Dilluns 6 d'abril de 2018

Els nous i la màquina del temps.

Fa molts anys hi havia una vegada dos nous que es diuen Joan i Oscar i aquells dos nous eren molt exquisits i felics amant al futur per veure com seria el futur per això haurien fet una màquina del temps i per això haurien d'esforçar-se moltíssim. I lloars van agafar les seves necessàries i van començar.

Oscar ja tenien la meitat, patacarrat la màquina del temps, es va caure per estar en mala posició i en Joan i Oscar van trobar que havien començat per aquella seguda havien d'esforçar-se més encara i tenir cura. Lloars van començar a dirres i ho van acabar. En Joan i Oscar van saltar d'alegria. Oscar va dir super emocionat que si podien visitar el futur. Lloars van encendre la màquina del temps i van anar al futur en Joan i Oscar van

estar contentíssim d'apar al futur en Joan
i de veure Joan si t'esforcer tot et s'entra' bé

UN PETIT AVANCE

FINALISTA 3r A

Valeria

Hi havia una vegada un nen que es deia Pol. En Pol era un nen amb cadira de rodes, es va mudar a un altre col·legi i la mestra la Roser, va presentar en Pol a tota la classe. Aquells nens es buidaren sempre d'ell perquè no podia caminar. Una nena que es deia Ariana li deia a la classe... que no es buidessin d'ell! Ets un nen normal i corrent, només que no pot moure les tantes. Més tard a l'hora del pati l'Ariana jugava amb ell, el Pol. En Pol estava molt nervios per això no pàrdava. L'Eric que era un del que li feia buides a en Pol estava jugant a futbol i expressament li va xutar la pilota i li va dir: -Ey Pol agafa la pilota ah... en realitat que no pots, deia buylanse. Més tard la seva mare el va vindre a buscar i en Pol va arribar de casa plorant. No volia menjar res. La seva mare li va preguntat que li passava? En Pol ja respondre que res. A l'hora del Pati en Pol es va intentar escalar i tots fliparen. L'Ariana li deia al Pol: -Vols que t'ajudi? en Pol va dir que no. I al final en Pol els va escalar. En Eric, l'Ariana, la Roser, tots van allucinar. I l'Eric i la seva colla els van expulsar. I sabeu el millor, que en Pol va guanyar. Sant Jordi!

✓

3 и 4

L'ESFORÇ DE LA JÚLIA.

Hi havia una vegada una nena que es deia Julia. Ella era molt vergonyosa per que es pensava que si parlava es riurien d'ella perquè de petita s'equivocava molt. Es pensava que es burlaven i no parlava ni participava. La gent li preguntava coses però ella no contestava. Fins que un dia que es va cincellar del llit i va dir "Avui vole a fer un esforç i avui parlar, participar i fer tots les coses que no faig." Quan arribar a l'escola i li van preguntar que perquè no parlava tot i que va intentar contestar no va poder, només va poder dir: he.... ha.... - Es va quedar en blanc. A l'endemà es va dir al mestre en acompanya del llibre que avui parlaria. Un arribar a l'escola, li va preguntar la seva millor amiga que perquè no parlava, i ella va fer un gran esforç i va dir que perquè de petita s'equivocava molt. La seva amiga li va animar dient que això li havia passat de petita, que l'havia d'olvidar. Llavors des de aquell dia ja va començar a parlar amb tothom. Va fer un gran esforç.

VIOLETA

3x8

EL BALL

Hi havia una begada dues ballarines, la Mariona i l'Elisa. Tenien 8 anys i anaven tots els dies de la setmana a ballet. Anaven dues hores al dia, de 5 a 7 de la tarda. Un dia després de l'escola l'Elisa estava cansada i no va anar a la classe de ballet. La Mariona també estava cansada, però va anar a la classe de ballet. A la classe a la Mariona li van dir que ballarien al Teatre Modern. Des d'aquell dia a la classe de ballet practicaren el ball pel grandia. Els dies passaren, i l'Elisa seguia sense anar a ballet, per que deia que estava cansada. Va arribar el dia en què la Mariona havia de ballar al Teatre Modern. L'Elisa no va poder ballar perque no es sabia el ball. A la Mariona li van donar un premi pel seu esforç. Des d'aquell dia, l'Elisa era una adonar, que per aconseguir qualquer cosa t'has d'esforçar i treballar molt.

3x3
Nanin

Júlia

L'esforç ho fa tot

Hi havia una vegada dos mens. Un que era pobre, no tenia ni pare, ni casa. L'altre, en canvi, els seus pares tenien molts diners i vivia en una casa bastant gran.

El men pobre, va anar al bosc per fer-se una casa amb branques, fulles, etc. Es va esforçar molt i li va quedar fantàstica.

Va anar ràpidament a dir-li al men ric per compartir la seva felicitat. Quan va anar a buscar el men ric i el va portar al bosc resulta que havia bujat el vent i la casa s'havia destruït. El men ric es va començar a riure d'ell perquè no tenia casa. Però el men pobre no es va donar per vencut.

Va anar a les escombraries i va agafar material per fer-ne una de nova. Però desgraciadament es va tornar a desfer. Doncs el men va estar un mes intentant-ho, fins que ho va aconseguir.

Era una cabana bonica i acollidora, el men estava molt orgullós del seu treball. Va anar ràpidament a dir-li al men ric, aquest es va quedar al·lucinat. Cinc dies després el men ric li va dir al men pobre que hi havia bogut un incendi a casa seva i als seus pares se li havien acabat els diners per comprar-ne una de nova.

El men pobre de ben cor li va dir a l'altre que si volia que l'ajudés a fer la seva casa (perquè el men ric no en sabia). Finalment, entre els dos van fer una casa al bosc estupenda. Des d'aquell moment van ser els millors veïns del món!

Conte contat, conte acabat i si no
és mentida serà veritat.

FINALISTA 4t B

Joana

L'esforç

Si somnis vol's aconseguir
l'esforç has de fer escriure.

Si et vol's esforçar
t'hi has de concentrar.

Si no tots els somnis
has aconseguit esforçant t'hi has de seguir

Si aquest poema ha sigut
els meus consells t'hauran servit.

Joana Martinez 4t.B

GUANYADORA 4tA

Ona

L'esforç, un regal genial

L'esforç és quelcom màgic,
meravellós i bonic.

Quan m'esforço per les coses,
aconsegueixo el que vull.

Vull una medalla o una copa,
un premi o una toga.

Mai he aconseguit res d'això,
però seguiré esforçant-me per ser millor.

Magrada esforçar-me per les coses
i aconseguir el que em proposes.

Tot i que no sempre serà així,
confiant en mi ho podré aconseguir.

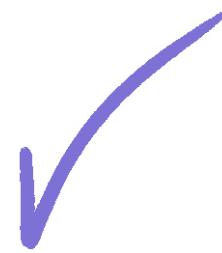
Oma Jiménez López Ut.A

Gustina

El Problema de Cristichus

Havia una vegada una mena de es deia Cristichus i que tenia un problema als peus. No podia ser el que sien els seus companys. Un dia la Cristichus volia fer lo que sien els companys però una mena no li va deixar. La Cristichus és va engadir. Ella pensava que tots eren iguals que si s'equivalent eren iguals. Un dia, la Cristichus va fer una cosa una mica peligrosa però la va fer. Va saltar a la corda! Es va enroscar amb la corda i es va fer molt de mal. Va anar a l'hospital, on la van operar. Anava en cadira de rodes!! la Cristichus no soportava això. No volia tindre aquest problema. Les seves amigues la consolaven i li ajordallen. Un dia la Cristichus va acceptar el problema i va intentar saltar a la corda i es va esforçar molt. La Cristichus va seguir intentant coses i ara pot fer tot allò que es proposi.

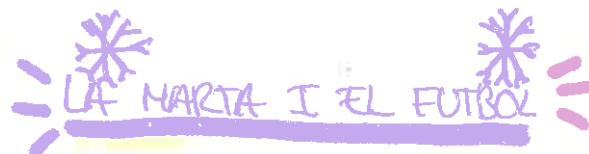
autora: Gustina, Melo guerrero.

L'ESFORÇ

-Hi havia una reegada una nena anomenada Flòr tenia una malaltia molt greu, tenia càncer. Sempre que anava al metge feia l'esforç de no plorar perquè era molt oyam i no veolia que ningú la veugi plorant anegades no veolia plorar però no es podia aguantar. Però casi m' un dia plorava, s'esforçava molt i molt, asi que un dia és veia acabar tot ja no tenia càncer tot l'esforç que veia fer veia tindre un premi.

Dora Melich

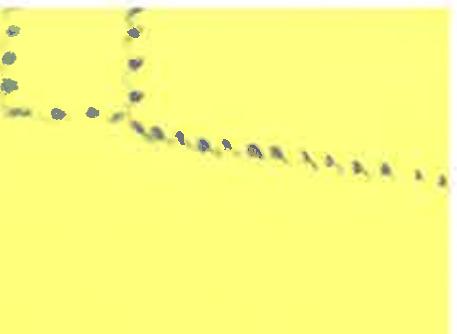

Hi havia una vegada una mena que es deia Marta i li agradava jugar a futbol. Els més grans deien que les mènies no podien jugar a futbol. La Marta s'essorciava cada dia jugant per poder aconseguir que els més no diuessin que les mènies no poden jugar a futbol. Un dia la Marta li va preguntar al seu pare si la podia ajudar i el pare li va respondre que sí, però que s'havia de essorciar. Van començar aquella tarda, van anar a les pistes de futbol i la Marta va començar a esforciar-se molt. Practicava cada dia fins que va arribar el moment que li marcava gols al seu pare. S'havia tornat molt bona jugant a futbol. Fins que un dia al pati de l'escola estava jugant amb els de la seua classe quan de sobte van arribar els més grans i els van dir que volien fer un partit però la Marta no podia jugar. Els seus companys es van negar a jugar sense ella. Quan per si va començar el partit amb els més i la Marta que ho va fer molt bé. Al final del partit van guanyar gràcies a ella que va marcar quan anaven empats. Finalment la Marta va demostrar que gràcies a l'esforç podem aconseguir el que volem.

FIN

L'ESPORTE

Hi havia una vegada una nena què es deia Olivia, ella mai feia els deutes, no era organitzada i mai estudiava. Per a la Olivia el més important eren els video jocs. Tampoc sabia llegir i sempre ignorava a les mestres quan explicaven alguna cosa. La seva família era molt pobre, i els seus pares esperaven que és fer gran i que tingués bon treball. La Olivia tenia una amiga què es deia Claudia, i la Claudia era 7 anys més gran què ella. La Claudia li va contar que a ella també li havia passat el mateix que ella, i volia ser una doctora però no podia perquè mai havia estudiat i ara la Claudia fa neteja pels cathers. Quan la Olivia havia escoltat això, tenia molta por i ella no volia netegar els cathers. Després d'uns mesos la Olivia havia canviat molt... estudiava, escoltava i feia els deutes. Ella s'estava molt i un dia va ser una pilot d'ariò. Els seus pares estaven molt orgullosos d'ella. I així aquella família tan pobra, era rica gràcies a la seva filla.

L'ESFORÇ

L'esforç es veu en una persona

Quan s'esforça per aconseguir alguna cosa:

- Quan caus, però t'aisegues i et pones a jugar.
- Quan pends, però seguixes intentant tam-ho.
- Quan no pots més, pots seguir intentant.
- Quan diuen que no ho fàcis, pots tu ho fer.
- Quan tens por, pots intentar superar.
- Quan et nendrilles, pots aixecar la vella i continuars.
- | Tot aquest esforç es l'esforç de la vida, l'esforç que mai t'has
- empenat de tenir-ho.

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \dot{x}_i} \right) = \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial x_i} \right) + \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \dot{x}_j} \right) \delta_{ij} = \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial x_i} + \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \dot{x}_j} \right) \delta_{ij}$$

GUANYADORA GÈB

Berta

L'esforç

Sempre tens dos opcions,
rendir-te o seguir amb l'esforç.

Si et vandixes,
ho pots perdre tot,
en canvi amb l'esforç,
tot arriba millor.

Pots seguir mirant cap al davant,
esforçant-te amunt i avall.

Fer el que t'agrada,
amb esforç i optimisme,
que mai s'acaba.

Si penses que t'en sortiràs,
sense ganes i enfadat,
trevat-ho del cap.

Dibuixa't un somriure,
i posa't les pilas,
saps que ho aconseguiràs,
amb esforç i bondat.

